

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

Члан 1.

У Законику о кривичном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13), у члану 154. став 2. после речи: „депозит” додају се запета и речи: „односно депозит јавног тужилаштва”.

Члан 2.

У члану 188. тачка 3) после речи: „лицем” додају се речи: „и посећивања одређених места”.

Члан 3.

У Глави VIII „Мере за обезбеђење присуства окривљеног и несметано вођење кривичног поступка”, у одељку 2. „Одређене мере” у називу пододељка в) после речи: „лицем” додају се речи: „и посећивања одређених места”.

Члан 4.

У члану 197. став 1 после речи: „лицем” додају се речи: „или забранити посећивање одређених места”.

Члан 5.

У члану 283. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) да на рачун прописан за уплату јавних прихода уплати одређени новчани износ, који се користи за хуманитарне или друге јавне сврхе;”.

После става 3. додају се ст. 4. до 7. који гласе:

„Средства из става 1. тачка 2) овог члана додељују се хуманитарним организацијама, фондовима, јавним установама или другим правним или физичким лицима, по спроведеном јавном конкурс, који расписује министарство надлежно са послове правосуђа.

Јавни конкурс из става 4. овог члана спроводи комисија коју образује министар надлежан за послове правосуђа.

Спровођење јавног конкурса, критеријуме за расподелу средстава, састав и начин рада комисије уређује се актом министра надлежног за послове правосуђа.

Одлуку о расподели средстава из става 1. тачка 2) овог члана доноси Влада.”

Члан 6.

У члану 286. став 3. речи: „По налогу јавног тужиоца” замењују се речима: „По налогу судије за претходни поступак, а на предлог јавног тужиоца,”.

У ставу 5. речи: „јавном тужиоцу” замењују се речима: „судији за претходни поступак”.

Члан 7.

У члану 313. став 1. речи: „изјашњења оптуженог о оптужби на главном претресу” замењују се речима: „завршетка главног претреса”.

Члан 8.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Законика о кривичном поступку садржан је у члану 97. тачка 2. Устава којим је, између осталог, утврђено да Република Србија уређује и обезбеђује поступак пред судовима и другим државним органима.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Нови Законик о кривичном поступку, за разлику од законика из 2001. године, не садржи меру забране посећивања одређених места, у оквиру мера које се могу применити према окривљеном у циљу несметаног вођења кривичног поступка. Оваква мера је неопходна, посебно код лица која су окривљена да су учинила кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а Кривичног законика. Увођењем овакве мере спречава се да окривљени понови кривично дело, уколико за то постоји опасност. Имајући у виду да насилничко понашање на спортским приредбама углавном чини одређени круг истих лица, као и да та лица често понављају исто кривично дело, предложеном мером даје се могућност да суд таквим лицима забрани присуство на одређеним местима (спортским објектима) за време трајања кривичног поступка који се против таквих лица води за то кривично дело. Поред тога, Законом се уређује расподела средстава која су прибављена од окривљеног приликом примене института одлагања кривичног гоњења, а такође се омогућава да се споразум о признању кривице закључи до завршетка главног претреса.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Закона допуњује се одредба члана 154. став 2. Законика о кривичном поступку, на тај начин што се предвиђа да се новац добијен продајом ствари која је подлежна квари, а пронађена приликом претреса, предаје и у депозит јавног тужилаштва, имајући у виду да нове надлежности јавног тужилаштва у поступку спровођења истраге.

Чланом 2. Закона допуњује се члан 188. Законика о кривичном поступку, у којем се таксативно набрајају мере које се могу предузети према окривљеном за обезбеђење његовог присуства и за несметано вођење кривичног поступка, тако што се мера забране прилажења, састајања или комуницирања са одређеним лицем допуњује и мером забране посећивања одређених места.

Одредбама чл. 3. и 4. Закона врши се усклађивање са допуном из члана 2. Закона.

Чланом 5. Закона врши се прецизирање члана 283. Законика о кривичном поступку у погледу расподеле средстава која су прибављена од окривљеног приликом примене института о одлагању кривичног гоњења. Ради правилније и транспарентније расподеле ових средстава предлаже се да се средства расподељују по јавном конкурсном, који спроводи посебна комисија, а

коју образује министар надлежан за послове правосуђа. По завршетку конкурса, одлуку о расподели средстава доноси Влада.

Чланом 6. Закона предвиђа се измена члана 286. Законика о кривичном поступку, која се односи на прибављање евиденције о оствареној електронској комуникацији, коришћењем базних станица или лоцирањем места са којег се обавља комуникација, тако што се предвиђа да се ови подаци могу прибавити само по налогу суда, а не како је било прописано по налогу јавног тужиоца. Оваква измена је неопходна ради заштите података о личности.

Чланом 7. Закона мења се одредба члана 313. став 1. Законика о кривичном поступку, тако што се предвиђа да се споразум о признању кривичног дела може закључити до завршетка главног претреса, за разлику од важећег решења које предвиђа да се овај споразум може закључити до изјашњења оптуженог о оптужби на главном претресу. Предложено решење је последица захтева судске праксе, а тиме ће се омогућити и ефикасније вођење кривичног поступка, јер се стварају услови да се и у каснијој фази кривичног поступка закључи предметни споразум, чиме ће се постићи брже завршавање предмета и смањење трошкова кривичног поступка.

Чланом 8. Закона одређује се ступање закона на снагу.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА ПРИМЕНУ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се да се овај закона донесе по хитном поступку, будући да би недоношење закона по хитном поступку могло да проузрокује штетне последице по рад правосудних органа и остваривање права грађана.